

IMAGES OF WILDLIFE

Brutus Östling Photography

Nyhetsbrev nr 9 – januari 2007

Möte vid gömslet: kungsörn och fotograf: vem betraktar vem egentligen?

Beställ “Örnarnas rike” redan nu!

Boken levereras med faktura så snart den är färdigtryckt.

Brutus Östling

ÖRNARNAS RIKE

Med text av Staffan Söderblom

Inbunden, något högre format än de tidigare två böckerna. Inlageformat: 32 cm hög, 22 cm bred. 160-176 sidor.

Utkommer i slutet av augusti på Norstedts.

Förhandsbeställning: Specialpris vid beställning fram till 15 april: 250:- inkl. porto

Om du vill ha boken signerad, tala om det mycket tydligt.

Vill du att det ska stå “Till XX” var god ange även detta mycket tydligt!

Skicka ett mejl till order@symposion.se

eller ring orderkontoret 0413-60990 (Torbjörn)

www.brutusostling.se

©Brutus Östling

GOD FORTSÄTTNING FOTOVÄNNER OCH FÅGELENTUSIASTER

Efter fyra månader hemma med barn och med föreläsningar på olika håll ska jag äntligen ut och plåta i nästa vecka. Nästan halva vintern och våren är inbokad för arbete på olika håll.

Jag har precis lämnat min tredje bok, Örnarnas rike, till layout och ska nu arbeta på ett par andra projekt.

Samtidigt pågår utställningar på olika håll.

I dag har jag varit i Halmstad i Nya Bibliotekets hall för konst och lämnat bilder för hängning. På lördag (13/1) är det vernissage, kl. 11-16, rubriken är "På vida vingar. Fågelbilder från Arktis till Antarktis". Utställningen består av bilder från "Mellan vingspetsarna", "Pingvinliv" och den kommande "Örnarnas rike" samt en fjärde bok. Utställningen pågår en månad. Totalt är det litet mer än tjugo bilder, de flesta meterstora eller litet större.

För den som bor i Stockholmstrakten pågår den mindre utställningen på Naturhistoriska Riksmuseet ännu några dagar. Sista dag är söndag den 13 januari.

Mina närmaste bildvisningar/föreläsningar:

29 januari, Kristianstad: lunchföreläsning i Kristianstad på Konserthuset, kl. 11.45

29 januari, Halmstad: Teatern bredvid nya Stadsbiblioteket, kl. 19

För närmare information om dessa föredrag, skicka ett mejl eller håll koll i Kristianstadsbladet resp. Hallandsposten.

Hjärtliga fotohälsningar

Brutus

Bilden med pingvinmagarna har vi gjort en 2,5 meter vepa av både på Naturhistoriska och i Halmstad.

Blogg nr 6:

OM HAVS- OCH KUNGSÖRNSPLÅTNING OCH KONSTEN ATT KNIPA IGEN

I förra veckan lämnade jag in bilderna till min nästa bok till förlaget. Den planerade titeln “I havsörnens rike” har under arbetets gång ändrats till “Örnarnas rike”.

Havsörn och kungsörn är normalt sett skygga fåglar, och för att komma tillräckligt nära måste man oftast använda ett gömsle av något slag. Ett tält fungerar bra för orre och tjäder, som jag skrev om i förra bloggen. Men inte för örnar. Tältduken fladdrar, och det är också lätt hänt att en glipa vid objektivöppningen avslöjar min hand eller nåt annat som berättar “människa” för örnen. Rovfåglar tror jag har i alla fall betydligt mer intelligens än tjäder- och orttuppar, med bara en sak i huvudet. Det sägs att vissa rovfåglar kan ha koll på hur många som går in i ett gömsle och om inte lika många kommer tillbaka ut igen, så iakttar de försiktighet.

För att inte skrämman rovfåglar får man smita in i gömslet någon timme före det allra första gryningslju-

set och sedan helst stanna kvar tills det blivit helt mörkt igen. Är gömslet stort nog brukar jag ibland gå ut på natten och sova över där för säkerhets skull. Ju mindre störmoment på morgonen desto större chans till örn - och till bilder.

Sommartid kan du locka örn, i alla fall längs den norska atlantkusten, genom att slänga ut fisk som du precis fångat. Havsörnarna är numera så många och på sina håll så orädda att de kommer om du bara håller ett någorlunda avstånd. Fast faktum är att jag en gång borde ha haft vidvinkelobjektiv i stället för det långa teleobjektivet. Fisken hade knappt landat på vattenytan förrän havsörnen tvärdök och fångade den elegant bara tre meter framför båten.

Förr var havsörn som fångade fisk ovanliga bilder, men numera finns det sedan några år ett par guider längs den norska atlantkusten som tar ut fotografer från världens alla hörn för att ta den sortens bilder.

Men andra årstider och miljöer kräver mer tålamod. Åtta-nio veckor har jag tillbringat i gömslen de senaste två åren. Och det kan gå dagar utan örn vid åteln. Åteln kan bestå av fisk eller annat som örnen gärna tar för sig av under den årstid då det är svårt att få tag på annan föda.*

Som fotograf vill man ju gärna ha solsken. Men på platser där örnarna fortfarande är litet skygga kan solskensbilder vara svåra att få. Hur många dagar har jag inte suttit med det perfekta ljuset och väntat – och väntat. Men ingen örn. Så har solen gått ner, eller det har börjat regna. Och då har örnen kommit.

Det känns nästan konstigt att ha lämnat två års arbete ifrån sig. Helt plötsligt måste jag inte sitta på nätter och redigera råfiler och leta bilder. Jag kan somna strax efter att ungarna somnat.

Samtidigt börjar jag tveka: håller det här verkligen? Bilderna känns som tjiit, men efter två böcker vet jag nu att det här en rätt normal reaktion hos förfat-

tare och upphovsmän. Det kan förhoppningsvis bli en bra bok ändå.

Från gömslen i Skåne och Blekinge i söder via skärgårdarna mellan Stockholm och Åbo och den norska atlantkusten i höjd med Trondheim till finska Lappland har mina resor gått. Jag kunde besöka några av mina kusiner som jag inte sett på trettio år - min finländska mamma flydde till Sverige från en liten by norr om Polcirkeln i Finland, 1944 när ryssarnas bombningar intensifierades. Det var inte lätt att bli accepterad i det nya landet, men hon levde tjugo år längre än alla hennes syskon, som bodde kvar i norra Finland och slet med asbest vid ohälsosamma vägbyggen. Jag hann dedicera min första bok "Mellan vingspetsarna" till henne medan hon levde.

Det finns en detalj när man sitter i ett gömsle i tolv timmar, som möjligen kan vara litet besvärande. Det är det här med att "tvätta händerna", som mina prydare amerikanska vänner brukar uttrycka saken. I mina egna gömslen brukar jag ordna det hela med en bärbar porta-

Havsörn i solsken.

potti. Finnarna är litet mindre finkänsliga, lånar man ett gömsle från en finsk fotograf får man låta bli kaffet, kaka litet medicinskt kol om magen är i olag och sedan helt enkelt knipa igen, plastflaskor kan man ju skära upp och använda för de enklare behoven. Och när mörkret faller och man äntligen får öppna gömsledörren är det bara att rusa ut till närmsta buske.

Fotnot: I EU krävs tillstånd för att lägga ut kött och det ska också vara s.k. besiktigt kött. Påkörda rådjur eller rester från till exempel älgjakten fungerar som naturlig åtel, av sådant glufsar örnar och andra rovfåglar gärna i sig där det ligger, och det är en viktig födkälla för rovfåglar, men i Sverige får du däremot inte flytta döda djur hursomhelst.

Kungsörn

Havsörnar vid dukat bord, delikatessen är påkört rådjur, berg en kilometer bort ger den jämna bakgrunden, superlångt tele för att uppnå det. Bilden litet snett nedifrån från gömslet.

Småfisk till trut- och måsfåglar lockar till sig havsörnens intresse.

Havsörn i första snöfallet, ett superlångt teleobjektiv ger den diffusa bakgrunden, lång slutartid (1/50-sekund) för att låta snöfallet teckna streck.